

**Obudowa Multimedialna
Doradztwa Zawodowego**

Z A W Ó D

Pracownik pomocniczy stolarza

(932918)

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Niniejszy materiał został przygotowany w ramach Projektu „Przygotowanie i udostępnienie multimedialnych zasobów wspierających proces doradztwa zawodowego” nr projektu POWR.02.14.00-00-1002/18 współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Oś priorytetowa II Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działanie 2.14 Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie.

Informacja zawodoznawcza dedykowana jest dla uczniów klas 4–8 szkół podstawowych, a także pracującej z uczniami kadry, która realizuje zadania z zakresu orientacji zawodowej i doradztwa zawodowego (szkoły i placówki systemu oświaty oraz ich organy prowadzące). Informacja jest elementem zasobów multimedialnych wspierających proces doradztwa zawodowego.

SPIIS TREŚCI

SŁOWNIK	6
CZĘŚĆ I - OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE	10
1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE	11
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH	12
NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	13
DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO	14
CZĘŚĆ II - INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE	15
1. DANE ZAWODOZNAWCZE	15
SYNTEZA ZAWODU – PRACOWNIK POMOCNICZY STOLARZA	15
KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE	16
WARUNKI PRACY	16
PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE	17
PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE	17
PLUSY I MINUSY ZAWODU	18
TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY	18
TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY	19
TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY	19
2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE	23
ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	24
MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – PRACOWNIK POMOCNICZY STOLARZA	24
3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY	24
ZAPOTRZEBOWANIE	24
ZAROBKI	28
4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ	30
SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE	30
PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY	31
CZĘŚĆ III - MATERIAŁY POMOCNICZE	32
1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH	32
PRZYDATNE LINKI	32
2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ	33

SŁOWNIK

Zawód – stanowi źródło dochodów i oznacza zestaw zadań (czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wymagających kompetencji nabytych w toku uczenia się lub praktyki. W zawodach szkolnictwa branżowego zostały wyodrębnione kwalifikacje. Zawody są zawodami jednokwalifikacyjnymi lub dwukwalifikacyjnymi.

Zadania zawodowe – to logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu. Układ czynności zawodowych powiązany jednym celem działania kończącym się określonym wytworem, usługą lub istotną decyzją. Jest to podstawowa jednostka aktywności zawodowej w ramach danego zawodu, stanowiąca logiczny zbiór czynności zawodowych o określonym celu i okresie realizacji, umożliwiający sporządzenie opisu zawodu.

Szkoła ponadpodstawowa – to czteroletnie liceum ogólnokształcące, pięcioletnie technikum oraz trzyletnia branżowa szkoła I stopnia - typy szkół, do których uczęszcza się po zakończeniu edukacji na poziomie podstawowym. Szkoły ponadpodstawowe to również: trzyletnia szkoła specjalna przysposabiająca do pracy, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna dla osób posiadających wykształcenie średnie lub wykształcenie średnie branżowe, o okresie nauczania nie dłuższym niż 2,5 roku.

Liceum ogólnokształcące – typ ponadpodstawowej szkoły czteroletniej, której ukończenie daje wykształcenie średnie i umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Technikum – typ ponadpodstawowej szkoły pięcioletniej kształcącej w zawodzie, której

ukończenie umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminów zawodowych w danym zawodzie oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Branżowa szkoła I stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły trzyletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie daje wykształcenie zasadnicze branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, a także dalsze kształcenie w branżowej szkole II stopnia kształcącej w zawodzie, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, lub w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych począwszy od klasy II.

Branżowa szkoła II stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły dwuletniej, do której można uczęszczać po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia. Ukończenie branżowej szkoły II stopnia daje wykształcenie średnie branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego w zawodzie nauczonym na poziomie technika, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, oraz uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego. W technikum, w zawodzie dwukwalifikacyjnym, w większości przypadków pierwsza kwalifikacja jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole I stopnia, natomiast druga kwalifikacja z technikum jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole II stopnia. W branżowej szkole II stopnia po zdaniu egzaminu maturalnego, możliwa jest dalsza edukacja na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Szkoły prowadzące kształcenie zawodowe

– szkoły kształcące w zawodach szkolnictwa branżowego to: pięcioletnie technikum, trzyletnia branżowa szkoła I stopnia, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna kształcąca w zależności od zawodu od 1 roku do 2,5 lat.

Egzamin maturalny – egzamin państwowy przeprowadzany wśród absolwentów szkół ponadpodstawowych (liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia) po zdaniu którego uzyskuje się świadectwo dojrzałości. Jego rolą w aktualnym systemie oświaty, nauki i szkolnictwa wyższego jest również zastąpienie egzaminów wstępnych na uczelnie wyższe.

Egzamin zawodowy - egzamin umożliwiający uzyskanie certyfikatu kwalifikacji zawodowej w zakresie jednej kwalifikacji, a w przypadku uzyskania certyfikatów kwalifikacji zawodowych ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadania wykształcenia zasadniczego zawodowego, wykształcenia zasadniczego branżowego, wykształcenia średniego branżowego lub wykształcenia średniego – również dyplomu zawodowego.

Praktyczna nauka zawodu – rodzaj obowiązkowych zajęć edukacyjnych organizowanych przez szkoły prowadzące kształcenie zawodowe w formie zajęć praktycznych oraz w formie praktyk zawodowych. Zajęcia praktyczne organizuje się dla uczniów w celu opanowania przez nich umiejętności zawodowych niezbędnych do podjęcia pracy w danym zawodzie, a w przypadku zajęć praktycznych odbywanych u pracodawców - również w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy. Praktyki zawodowe organizuje się dla uczniów w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

Kwalifikacja – zestaw efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kom-

petencji społecznych nabytych w edukacji formalnej, pozaformalnej lub poprzez uczenie się nieformalne, zgodnych z ustalonymi dla danej kwalifikacji wymaganiami, których osiągnięcie zostało sprawdzone w walidacji oraz formalnie potwierdzone przez dany podmiot (świadectwem, dyplomem, zaświadczeniem).

Kwalifikacja w zawodzie – wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, których osiągnięcie potwierdza certyfikat kwalifikacji zawodowej wydany przez okręgową komisję egzaminacyjną, po zdaniu egzaminu zawodowego w zakresie jednej kwalifikacji. Kwalifikacje w zawodzie wyodrębnione w ramach poszczególnych zawodów są opisane w podstawie programowej kształcenia w zawodach jako zestawy oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych, pozwalający na samodzielne wykonywanie zadań zawodowych oraz kryteriów weryfikacji efektów kształcenia, czyli opisanych wymagań, które potwierdzą osiągnięcie efektów kształcenia w danej kwalifikacji.

Kwalifikacyjny Kurs Zawodowy (KKZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie jednej kwalifikacji, którego ukończenie umożliwia przystąpienie do egzaminu zawodowego w zakresie tej kwalifikacji.

Kurs Umiejętności Zawodowych (KUZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia: podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji albo efekty kształcenia właściwe dla dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego.

Europejska Rama Kwalifikacji (ERK) – to struktura poziomów kwalifikacji stanowiąca układ odniesienia dla krajowych ram kwalifi-

kacji, umożliwiającą pośrednie porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. Została ona przedstawiona w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady

Polska Rama Kwalifikacji (PRK) – opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom europejskich ram kwalifikacji, o których mowa w załączniku II do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz. Urz. UE C 111 z 06.05.2008, str. 1), sformułowany za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się dla kwalifikacji na poszczególnych poziomach, ujętych w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – zakres i stopień złożoności wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji danego poziomu, sformułowanych za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się.

Rzemiosło – zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez:

1. osobę fizyczną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji tej osoby i jej pracy własnej, w imieniu własnym i na rachunek tej osoby – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub
2. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej – jeżeli spełniają oni indywidualnie i łącznie warunki określone w pkt 1, lub
3. spółkę jawną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
4. spółkę komandytową osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
5. spółkę komandytowo–akcyjną osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
6. jednoosobową spółkę kapitałową, powstałą na podstawie art. 551 §5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2019r. poz. 505) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, wykonującego we własnym imieniu działalność gospodarczą, z wykorzystaniem swoich zawodowych kwalifikacji i pracy własnej – jeżeli powstała spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
7. spółkę, o której mowa w pkt 3–5, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem, że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika, lub
8. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem,

że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika oraz wszyscy wspólnicy łącznie są mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

CZĘŚĆ I – OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE

System oświaty w Polsce przewiduje różne poziomy i formy nauki. Po ukończeniu każdego etapu kształcenia uczeń samodzielnie lub wraz z rodzicami, podejmuje decyzję o wyborze dalszej drogi kształcenia. Poniżej przedstawiamy schemat, który pokazuje, jakie są możliwości kształcenia w Polsce.

Schemat kształcenia w Polsce obowiązujący od 1 września 2019 r.

Źródło: <http://doradztwo.ore.edu.pl/sciezka-ksztalcenia/>

1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE

Struktura uczenia w Polsce obejmuje:

1. Wczesną edukację i opiekę

- placówki dla dzieci w wieku 0-3 lata: żłobki, kluby dziecięce,
- placówki dla dzieci w wieku 3-6 lat: przedszkola, oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, zespoły wychowania przedszkolnego, punkty przedszkolne.

2. Szkolnictwo podstawowe

- 8-letnią szkołę podstawową.

3. Szkolnictwo ponadpodstawowe

- 4-letnie liceum ogólnokształcące,
- 5-letnie technikum,
- 3-letnią branżową szkołę pierwszego stopnia,
- 2-letnią branżową szkołę drugiego stopnia,
- 3-letnią szkołę specjalną przysposabiającą do pracy.

4. Kształcenie w rzemiośle

- prowadzone w formie nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

5. Szkolnictwo wyższe

- studia licencjackie,
- studia inżynierskie,
- uzupełniające studia magisterskie,
- jednolite studia magisterskie,
- studia doktoranckie.

6. Kształcenie dorosłych

- szkołę podstawową dla dorosłych (7 i 8 klasa),
- 4-letnie liceum ogólnokształcące dla dorosłych,
- szkołę policealną o okresie nauki od 1 roku do 2,5 lat,
- kwalifikacyjne kursy zawodowe,
- kursy umiejętności zawodowych.

Wprowadzenie branżowej szkoły I stopnia, w miejsce zasadniczej szkoły zawodowej, nastąpiło 1 września 2017 r. Wprowadzenie branżowej szkoły II stopnia dla absolwentów branżowej szkoły I stopnia nastąpi w roku szkolnym 2020/2021.

Nauka w Polsce jest obowiązkowa do ukończenia 18. roku życia.

W polskim systemie edukacji oddzielono obowiązek szkolny i obowiązek nauki. Obowiązek szkolny (tj. obowiązek uczęszczania do 8-letniej szkoły podstawowej) dotyczy dzieci i młodzieży w wieku 7–15 lat.

Obowiązek nauki odnosi się do młodzieży w wieku 15–18 lat i może być realizowany w szkole ponadpodstawowej lub poprzez realizowanie przygotowania zawodowego u pracodawcy.

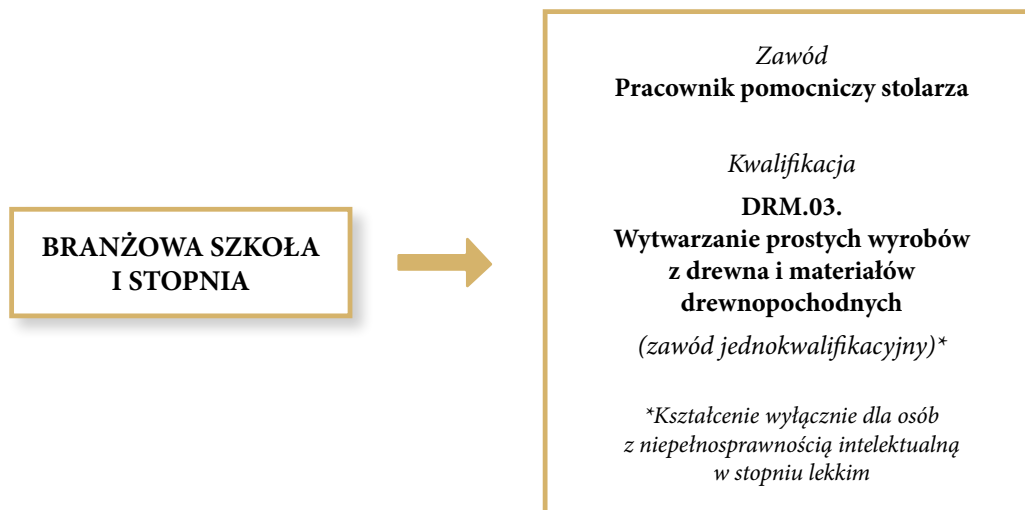
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

Uzyskiwanie kwalifikacji możliwe jest w różnych formach. Kwalifikacje nadawane są w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego, a podstawą prawną regulującą uzyskiwanie kwalifikacji są m. in. następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1481 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1148 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 316 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 991 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 652 z późn. zm.),
- ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji z dnia 22 grudnia 2015 r. (tj. Dz. U. 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczególnych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 1707 z późn. zm.).

NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

W branżowych szkołach I stopnia są nauczane zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację. W szkołach policealnych przeważają zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację, a w technikumach – zawody mogą mieć maksymalnie dwie kwalifikacje. Jedna kwalifikacja może stanowić składową kilku zawodów – kwalifikacje wyodrębnione w zawodach jednokwalifikacyjnych często stanowią składową zawodów dwukwalifikacyjnych.

Uczniowie w trakcie nauki w branżowych szkołach I stopnia (w tym młodociani pracownicy zatrudnieni u pracodawcy niebędącego rzemieślnikiem), w technikumach, branżowych szkołach II stopnia oraz w szkołach policealnych, przystępują do egzaminów zawodowych w danych zawodach. Do tego samego egzaminu przystąpić mogą również uczniowie branżowych szkół I stopnia (będący młodocianymi pracownikami zatrudnionymi u pracodawcy będącego rzemieślnikiem) oraz uczestnicy kwalifikacyjnego kursu zawodowego (jednej z pozaszkolnych form kształcenia).

Kwalifikacje w zawodzie można nabywać także na kwalifikacyjnych kursach zawodowych.

Kwalifikacyjny kurs zawodowy jest prowadzony według programu nauczania uwzględniającego podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie wybranej kwalifikacji.

Kwalifikacyjne kursy zawodowe mogą być prowadzone przez szkoły w zakresie zawodów, w których kształcą oraz w zakresie innych zawodów przypisanych do tej samej branży. Po ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego, absolwenci kursu mogą przystąpić do egzaminu zawodowego w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie celem uzyskania certyfikatu kwalifikacji zawodowej. Warunkiem uzyskania dyplomu zawodowego jest zdanie egzaminów ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadanie właściwego dla danego zawodu poziomu wykształcenia.

Kwalifikacje w zawodzie można także uzyskać w trybie tzw. eksternistycznych egzaminów zawodowych, do których mogą przystąpić osoby, które co najmniej dwa lata kształciły się lub co najmniej dwa lata pracowały w danym zawodzie. Możliwość taka dotyczy większości kwalifikacji zawodowych (poza przede wszystkim zawodami z branży opieki zdrowotnej).

Egzamin zawodowy w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie przeprowadzany jest w tym samym terminie i na tych samych zasadach zarówno dla uczniów i absolwentów szkół, jak i dla słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych czy eksternów (osób które chcą potwierdzić swoje kwalifikacje zawodowe nabyte w trakcie pracy lub po co najmniej 2 latach kształcenia w danym zawodzie).

Egzaminy zawodowe prowadzą Okręgowe Komisje Egzaminacyjne (OKE).

DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO

Szkoła prowadząca kształcenie zawodowe może zaoferować uczniowi przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych w zakresie wybranych zawodów, dodatkowych umiejętności zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

W szkole przygotowanie do nabycia dodatkowych umiejętności zawodowych, podobnie jak przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, może być realizowane w wymiarze wynikającym z różnicy między sumą godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego określoną w ramowym planie nauczania dla danego typu szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe a minimalną liczbą godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie szkolnictwa branżowego określoną w podstawie programowej kształcenia danym w zawodzie szkolnictwa branżowego.

CZĘŚĆ II – INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE

1. DANE ZAWODOZNAWCZE

SYNTEZA ZAWODU – PRACOWNIK POMOCNICZY STOLARZA*

Synteza zawodu	<p><i>Pracownik pomocniczy stolarza zajmuje się przygotowaniem stanowiska pracy do prostych czynności stolarskich, wykonywaniem za pomocą narzędzi do ręcznej obróbki drewna oraz maszyn i urządzeń do obróbki drewna, różnego rodzaju prostych elementów mebli, stolarki budowlanej oraz galanterii z wykorzystaniem różnych gatunków drewna i materiałów drewnopochodnych. Ponadto wykonuje prace pomocnicze w zakładach z branży drzewno-meblarskiej świadczących usługi stolarskie, prostą naprawę oraz renowację i konserwację wyrobów z drewna, rekonstrukcję mebli i ich zabezpieczenie przed szkodnikami. Prace swoje wykonuje pod nadzorem bardziej doświadczonej osoby, stolarza.</i></p>
-----------------------	---

* Kształcenie wyłącznie dla osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim.

Do zawodu pracownik pomocniczy stolarza (kwalifikacja pełna) przypisany jest II poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).

GŁÓWNE ZADANIA ZAWODOWE

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie pracownik pomocniczy stolarza powinien być przygotowany do wykonywania zadań zawodowych w zakresie kwalifikacji DRM.03. Wytwarzanie prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych:

1. wykonywania prac związanych z przygotowaniem stanowiska pracy dla prostych czynności stolarskich,
2. wykonywania prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych,
3. wykonywania prac pomocniczych w zakładzie świadczącym usługi stolarskie,
4. wykonywania prac pomocniczych związanych z obsługą klientów w zakładzie przetwórstwa drzewnego,
5. wykonywania prostych prac związanych z obsługą oraz konserwacją maszyn i urządzeń stosowanych w stolarstwie,
6. wykonywania prostych napraw, renowacji i konserwacji wyrobów stolarskich.

KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE

W zawodzie pracownik pomocniczy stolarza wyodrębniono jedną kwalifikację cząstkową:

Symbol kwalifikacji z klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	Nazwa kwalifikacji	Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – kwalifikacja cząstkowa w zawodzie
DRM.03.	Wytwarzanie prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych	2

WARUNKI PRACY

Po zdobyciu zawodu będziesz pracował:

- w obiektach zamkniętych (np. stolarniach, fabrykach mebli, pracowniach konserwacji mebli, sklepach meblarskich) lub na zewnątrz (np. na placach zakładów przetwórstwa drewna czy w tartakach),
- wykorzystując specjalistyczne urządzenia i narzędzia (są to obrabiarki do drewna jak pilarki, strugarki, frezarki, wiertarki lub szlifierki oraz narzędzia jak piły, strugi, dłuta, wiertła lub młotki stolarskie a także elektronarzędzia jak wiertarki, wkrętarki, frezarki lub szlifierki),
- w warunkach hałasu i zapylenia, w kontakcie ze środkami chemicznymi (np. kleje, farby, lakiery, środki impregnacji drewna),
- w systemie jedno lub wielozmianowym,
- w różnych porach dnia, również w sobotę, zależnie od potrzeb klientów i ilości pracy, przeważnie 8 godzin dziennie,
- wykonując czynności w ruchu lub w pozycji stojącej, co wymaga sprawności fizycznej.

PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE

W zawodzie pracownik pomocniczy stolarza preferowane są następujące predyspozycje:

- sprawność manualna,
- koordynacja wzrokowo–ruchowa,
- cierpliwość,
- odpowiedzialność,
- dokładność,
- uczciwość,
- staranność,
- spolegliwość,
- zdolność do przestrzegania reguł, przepisów i standardów,
- umiejętność współpracy z ludźmi,
- wytrwałość,
- opanowanie,
- pracowitość.

PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE

Do przeciwwskazań wykonywania zawodu pracownika pomocniczego stolarza należą:

- choroby alergiczne związane z uczuleniem na pył i kurz oraz stosowaniem klejów i farb,
- znaczne wady wzroku,
- przewlekłe choroby układu oddechowego i krwionośnego,
- wady i schorzenia układu kostnego (skrzywienie kręgosłupa),
- zaburzenia równowagi, świadomości,
- epilepsja,
- choroby ograniczające ruchy rąk (np. zmiany reumatyczne, przewlekłe zapalenie stawów).

PLUSY I MINUSY ZAWODU

PLUSY ZAWODU	MINUSY ZAWODU
<ul style="list-style-type: none">• praca jako pomocnik stolarza w zawodzie o wielowiekowych tradycjach,• możliwość wyboru różnorodnych miejsc pracy, takich jak np. stolarz meblowy, stolarz galanterii drzewnej, stolarz,• duże zapotrzebowanie na rynku pracy na wykwalifikowanych pracowników pomocniczych stolarzy,• satysfakcja z pracy w branży ważnej dla gospodarki narodowej, Polska jest światowym liderem w produkcji mebli, stolarki okiennej i jachtów przez firmy, w których może znaleźć zatrudnienie pracownik pomocniczy stolarza.	<ul style="list-style-type: none">• narażenie na urazy w wyniku pracy z ostrymi narzędziami, obracającymi się częściami maszyn,• kontakt ze środkami chemicznymi, w tym z alergenami (kleje, farby, pył drzewny),• duży hałas (szczególnie uciążliwy przy monotonii prac i potrzebie dużej koncentracji na przebiegu procesu obróbki drewna i pracy maszyn),• praca wymagająca dużego wysiłku - możliwość dolegliwości bólowych wynikających z przeciążenia układu mięśniowo-szkieletowego,• monotonia i powtarzalność przy wykonywaniu niektórych zadań,• praca w warunkach stojących,• płaca zależna od ilości zleceń.

TYPY DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie pracownik pomocniczy stolarza może podejmować pracę w:

- różnego rodzaju zakładach i pracowniach stolarskich,
- zakładach meblarskich i przedsiębiorstwach zajmujących się wykonywaniem mebli,
- przedsiębiorstwach przetwórstwa drzewnego, tartakach,
- przedsiębiorstwach stolarki budowlanej,
- przedsiębiorstwach galanterii drzewnej,
- zakładach produkujących jachty,
- pracowniach konserwacji mebli i wyrobów stolarskich.

TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY

Do typowych stanowisk pracy tego zawodu należą:

- pracownik pomocniczy stolarza,
- pracownik pomocniczy stolarza maszynowego,
- pracownik pomocniczy stolarza montażowego,
- pracownik pomocniczy stolarza wykończeniowego.

TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY

Stanowisko pracy pracownika pomocniczego stolarza zlokalizowane jest w stolarni - pomieszczeniu zamkniętym. Warsztat stolarski musi mieć dobre oświetlenie i wentylację. Ważna jest odpowiednia do produkcji wielkość pomieszczenia i magazynów, zależna od gabarytów wytwarzanych przedmiotów lub mebli, uwzględniająca również miejsce ich składowania. Dostęp do wszystkich obrabiarek i innych urządzeń musi być swobodny, drogi wewnętrzne wolne od przeszkód.

W warsztacie znajdują się odciągi wiórów i kurzy, wentylatory, obrabiarki do drewna, stoły warsztatowe, narzędzia ręczne, elektronarzędzia oraz sprzęt do utrzymania czystości.

Wyposażenie warsztatu stolarskiego

W zakładzie stolarskim znajdują się:

- obrabiarki do drewna,
- narzędzia ręczne i elektronarzędzia,
- meble, regały, półki,
- odzież ochronna i materiały jednorazowe,
- materiały drzewne i drewnopochodne,
- farby, lakiery, impregnaty,
- śruby, okucia, wkręty, łączniki, kątowniki,
- instalacja odciągowa do pyłu drzewnego.

MEBLE

- stolarski stół warsztatowy,
- regały, półki,
- szafy na narzędzia,
- szafki na odzież osobistą.

Ponadto w warsztacie musi znajdować się umieszczona w widocznym miejscu instrukcja BHP, apteczka i sprzęt gaśniczy.

PODSTAWOWE MASZYNY

- centra frezujące CNC,
- frezarki,
- strugarki,
- tokarki,
- szlifierki,
- wiertarki,
- pilarki,
- prasy pneumatyczne,
- okleiniarki.

PODSTAWOWE NARZĘDZIA I ELEKTRONARZĘDZIA

- wyrzynarki,
- piły do drewna,
- wkrętarki,
- wiertarki,
- frezarki,
- pilarki,
- wyrzynarki,
- strugi elektryczne,
- szlifierki,
- opalarki,
- młotek stolarski,
- dalmierz laserowy,
- przymiar zwijany,

- dłuta,
- strugi,
- zdzieraki,
- tarniki,
- pilniki,
- ściski stolarskie,
- szpachelki, pędzle i pistolety lakiernicze,
- liniały, kątowniki, cyrkle.

MASZYNY I URZĄDZENIA WARSZTATOWO-ŚLUSARSKIE DO NAPRAWY OBRABIAREK STOLARSKICH

- gwintownice,
- lutownice,
- tokarki,
- wiertarki,
- frezarki,
- wytaczarki,
- przecinarki,
- przeciągarki,
- szlifierki,
- płyny techniczne i smary.

ODZIEŻ OCHRONNA I MATERIAŁY JEDNORAZOWE

Do artykułów ochronnych niezbędnych na stanowisku pracy należą:

- kombinezon roboczy,
- rękawice ochronne,
- okulary ochronne,
- ochronniki słuchu,
- obuwie przeciwpoślizgowe,
- maska ochronna z filtrami,
- ochronniki na kolana,
- ręczniki papierowe.

MATERIAŁY

Zależnie od profilu zakładu czy aktualnych zleceń w stolarni lub w magazynie znajdują się materiały do pracy takie jak np.:

- deski,
- elementy i półfabrykaty z drewna,
- płyty wiórowe,
- płyty wiórowe laminowane i foliowane,
- płyty stolarskie i płyty z drewna klejonego,
- płyty mdf,
- płyty wiórowo–paździerzowe,
- płyty pilśniowe,
- sklejki,
- okleiny naturalne i obłogi,
- laminaty,
- okucia i akcesoria,
- łączniki metalowe i tworzywowe, śruby, wkręty,
- materiały ściernie,
- farby, lakiery, impregnaty.

Słowniczek wyposażenia stolarskiego:

- **piła** – samodzielne narzędzie lub część urządzenia w formie ząbkowanego ostrza służące do przerywania materiałów takich jak drewno, kamień, metal i innych ciał stałych,
- **frezarka** – obrabiarka skrawająca, służąca do obróbki płaszczyzn, powierzchni kształtowych, wgłębień itp. za pomocą frezu,
- **wyrzynarka** – elektronarzędzie o posuwisto-zwrotnym ruchu piłki służące przede wszystkim do cięcia drewna, ale również miękkich metali i tworzyw sztucznych,
- **szlifierka** – obrabiarka przeznaczona przede wszystkim do obróbki wykańczającej utwardzonych powierzchni przedmiotów uprzednio obrobionych innymi metodami,
- **strugarka** – obrabiarka do obróbki skrawaniem płaszczyzn.

2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

ŚCIEŻKA UZYSKANIA KWALIFIKACJI NIEZBĘDNYCH DO WYKONYWANIA ZAWODU PRACOWNIKA POMOCNICZEGO STOLARZA

Po ukończeniu 8-letniej szkoły podstawowej kwalifikację można uzyskać poprzez naukę w 3-letniej branżowej szkole I stopnia w zawodzie pracownik pomocniczy stolarza, w ramach kwalifikacji DRM.03. Wytwarzanie prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych.

Przystąpienie w trakcie nauki do egzaminu zawodowego w zakresie kwalifikacji DRM.03. Wytwarzanie prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych i jego zdanie daje możliwość, po ukończeniu szkoły, uzyskania dyplomu zawodowego w zawodzie pracownik pomocniczy stolarza na podstawie świadectwa ukończenia branżowej szkoły I stopnia oraz certyfikatu kwalifikacji zawodowej DRM.03. Wytwarzanie prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych.

Podczas nauki umiejętności praktyczne uczeń zdobywa w pracowniach: stolarskich, technologicznych, warsztatach szkolnych, centrach kształcenia zawodowego oraz zakładach stolarskich, drzewnych i meblarskich, w których może odbywać praktyczną naukę zawodu.

Kwalifikację w zawodzie pracownik pomocniczy stolarza można także uzyskać poprzez korzystanie z oferty kwalifikacyjnych kursów zawodowych w ramach kwalifikacji DRM.03. Wytwarzanie prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych.

Istnieje również możliwość przygotowania do wykonywania poszczególnych zadań zawodowych takich, jak np. wykonywanie: prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych, prac pomocniczych w zakładzie świadczącym usługi stolarskie, prac pomocniczych związanych z obsługą klientów w zakładzie przetwórstwa drzewnego, prostych prac związanych z obsługą oraz konserwacją maszyn i urządzeń stosowanych w stolarstwie, prostych napraw, renowacji i konserwacji wyrobów stolarskich, poprzez korzystanie z oferty kursów umiejętności zawodowych.

ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

Ścieżka 1.

MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – PRACOWNIK POMOCNICZY STOLARZA

Kursy i szkolenia doształcające

Każdy pracownik pomocniczy stolarza powinien ustawicznie doskonalić własne umiejętności zawodowe. Może poszerzać je poprzez udział w szkoleniach i pokazach dla pracowników pomocniczych stolarza organizowanych przez stolarnie oraz dostawców produktów i urządzeń, którymi posługuje się pracownik pomocniczy stolarza. W zawodzie pracownika pomocniczego stolarza rozwój zawodowy następuje przede wszystkim w drodze zdobywania coraz większego doświadczenia przez pracę w różnych dziedzinach stolarstwa. Może także uzupełniać kwalifikacje częściowe poprzez udział w kwalifikacyjnych kursach zawodowych o charakterze pokrewnym do posiadanych kwalifikacji.

3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY

ZAPOTRZEBOWANIE

Rynek usług stolarskich znajduje się w stałym rozwoju, a zapotrzebowanie na wykwalifikowanych pracowników pomocniczych stolarzy jest stałe. Pracownik pomocniczy stolarza bez doświadczenia najczęściej może podjąć pracę w miejscu praktyk odbywanych w trakcie edukacji.

Pracownik pomocniczy stolarza może znaleźć zatrudnienie zarówno w dużych fabrykach mebli i małych pracowniach stolarskich. W tej branży brakuje pracowników różnych szczebli, w tym pracowników do wykonywania prac pomocniczych w różnych działach zakładów meblarskich i przetwórstwa drzewnego. Możliwość pracy jest o wiele więcej, np. w takich dziedzinach jak stolarstwo jachtowe, produkcja stolarki okiennej, renowacja mebli, produkcja galanterii drewnianej, doradztwo w sklepach meblarskich i inne. Na portalach poświęconych pracy można znaleźć bardzo dużo aktualnych ogłoszeń dotyczących pracowników pomocniczych stolarzy. Absolwent branżowej szkoły w tym zawodzie ma ukształtowane umiejętności, które są odpowiednią na potrzeby rynku pracy w branży i umożliwią mu wykonywanie zadań zawodowych na terenie stolarni i innych zakładów działających w branży drzewno-meblarskiej, w zależności od potrzeb i oczekiwań pracodawcy.

PROGNOZA ZAPOTRZEBOWANIA NA PRACOWNIKÓW W ZAWODACH SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO NA KRAJOWYM I WOJEWÓDZKIM RYNKU PRACY

Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego została opublikowana obwieszczeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.

Prognoza stanowi syntetyczne ujęcie różnych źródeł opisujących tendencje na rynku pracy w odniesieniu do strategii rozwoju państwa i regionów. Celem prognozy jest dostarczenie informacji do kształtowania oferty szkolnictwa branżowego we właściwy sposób do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy, a co za tym idzie dopasowanie oferty szkolnictwa branżowego do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy.

W dokumencie można znaleźć uporządkowany alfabetycznie wykaz zawodów szkolnictwa branżowego, na które - ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa - prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na krajowym rynku pracy. W zestawieniu znajdują się również dane dotyczące rynku pracy w poszczególnych województwach, dla zawodów dla których prognozowane jest istotne i umiarkowane zapotrzebowanie na pracowników.

Prognoza taka ma ukazywać się corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

1. Zawód pracownik pomocniczy stolarza w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 nie ma zawodu pracownik pomocniczy stolarza wśród zawodów dla których, ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa, prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na pracowników na krajowym rynku pracy.

2. Zawód pracownik pomocniczy stolarza w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na wojewódzkim rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 dla zawodu pracownik pomocniczy stolarza zapotrzebowanie na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na poszczególnych wojewódzkich rynkach pracy przedstawia się następująco:

Województwo	Istotne zapotrzebowanie	Umiarkowane zapotrzebowanie
dolnośląskie	—	TAK
kujawsko-pomorskie	—	—
lubelskie	—	TAK
lubuskie	TAK	—
łódzkie	—	TAK
małopolskie	—	TAK
mazowieckie	—	TAK
opolskie	—	—
podkarpackie	—	TAK
podlaskie	TAK	—
pomorskie	TAK	—
śląskie	—	—
świętokrzyskie	—	—
warmińsko-mazurskie	TAK	—
wielkopolskie	TAK	—
zachodniopomorskie	TAK	—

Prognoza zapotrzebowania wg danych GUS na zawód: Pracownik pomocniczy stolarza								
OBSZAR	Ilość jednostek, które wykazały zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które wykazały poszukiwanie pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość poszukiwanych pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Liczba pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ
Kraj	1947	18452	595	1707	297	781	175	1006
Województwo dolnośląskie	118	977	0	0	0	0	0	0
Województwo kujawsko-pomorskie	185	2143	127	317	106	137	31	62
Województwo lubelskie	40	349	2	20	2	30	2	30
Województwo lubuskie	60	420	0	0	1	10	1	10
Województwo łódzkie	250	1135	127	146	38	57	38	114
Województwo małopolskie	329	792	104	211	48	102	48	118
Województwo mazowieckie	173	841	36	70	34	68	0	0
Województwo opolskie	28	246	1	2	0	0	0	0
Województwo podkarpackie	44	599	0	0	0	0	0	0
Województwo podlaskie	22	690	4	26	1	1	1	1
Województwo pomorskie	85	1549	23	145	20	88	20	215

Województwo śląskie	30	235	1	5	21	70	21	231
Województwo świętokrzyskie	10	27	8	8	0	0	0	0
Województwo warmińsko-mazurskie	129	3762	31	341	6	52	2	120
Województwo wielkopolskie	416	4332	127	398	13	135	6	55
Województwo zachodniopomorskie	28	355	4	18	7	31	5	50

KZSZ — Klasyfikacja Zawodów Szkolnictwa Zawodowego

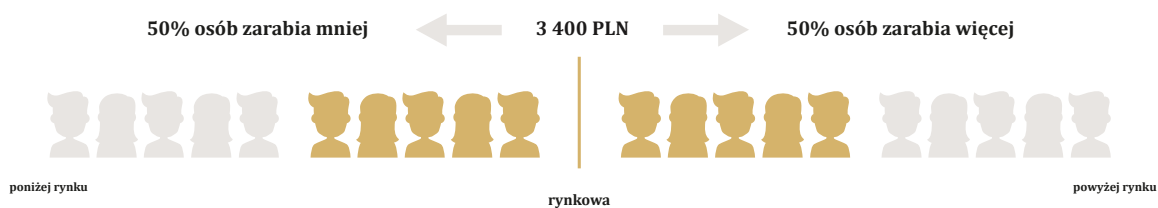
Źródło: Główny Urząd Statystyczny „Zapotrzebowanie rynku pracy na zawody z systemu szkolnictwa zawodowego” 2018.

ZAROBKI

Zarobki w branży drzewno-meblarskiej są zróżnicowane. Miesięczne wynagrodzenie całkowite na stanowisku pracownik pomocniczy stolarza (dostęp do danych stolarz) wynosi około 3 400 PLN brutto. Co drugi pracownik pomocniczy stolarza otrzymuje pensję od 2 630 PLN do 4 190 PLN. 25% najgorzej wynagradzanych pracowników pomocniczych stolarza zarabia poniżej 2 630 PLN brutto. Na zarobki powyżej 4 190 PLN brutto może liczyć grupa 25% najlepiej opłacanych pracowników pomocniczych stolarza¹.

MIESIĘCZNE WYNAGRODZENIE CAŁKOWITE BRUTTO NA STANOWISKU PRACOWNIK POMOCNICZY STOLARZA

Na wysokość wynagrodzenia mają wpływ czynniki takie jak:

- wielkość stolarni i liczba zamówień,
- staż pracy,
- region zatrudnienia.

¹ <http://wynagrodzenia.pl/moja-placa/file-zarabia-stolarz>

Na wysokość wynagrodzenia mają wpływ czynniki takie jak:

- gotowość do bycia mobilnym zawodowo,
- kursy i szkolenia stanowiskowe w branży.

GDZIE SZUKAĆ INFORMACJI NA TEMAT ZATRUDNIENIA?

Informacji na temat zatrudnienia szukaj na:

- <http://pracuj.pl>
- <http://gazetapraca.pl>
- <http://praca.pl>
- <http://praca.gov.pl>
- <http://praca.money.pl>
- http://praca.gratka.pl/pracownik_pomocniczy_stolarza

Portale branżowe:

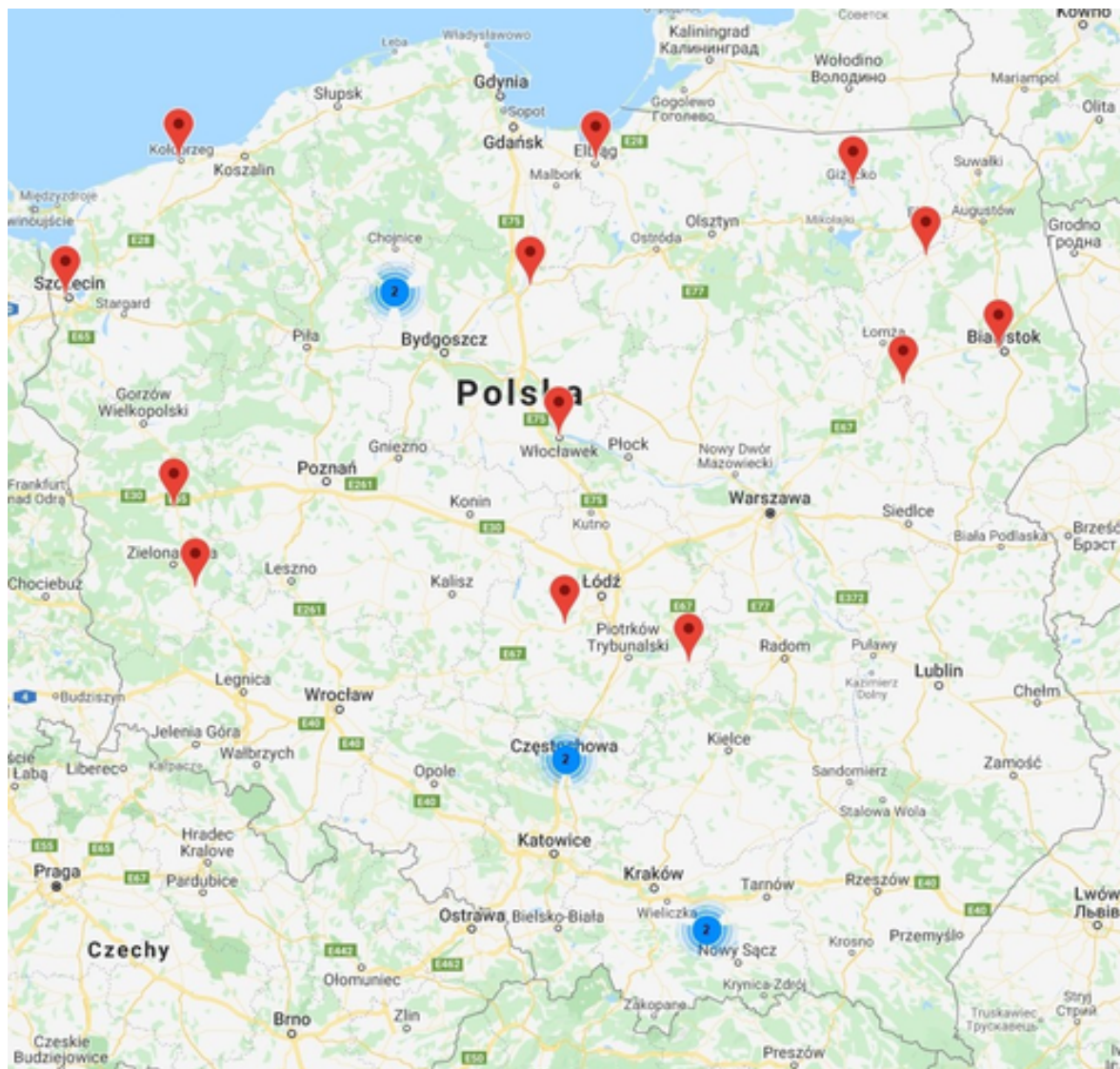
- <http://stolarstwo.org> – porady, technologie, wywiady, ogłoszenia branżowe,
- <http://technikistolarskie.pl> – porady, technologie, aktualności, filmy instruktażowe, forum stolarskie,
- <http://stolarskie-forum.pl> – forum stolarskie,
- <http://drewno.pl> – aktualne wydarzenia, ogłoszenia, maszyny i firmy, forum.

4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ

Dane statystyczne, ogólne informacje dotyczące szkół możesz znaleźć w opracowaniach Głównego Urzędu Statystycznego „Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018/2019”.

SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE

Informację o szkołach prowadzących kształcenie w tym zawodzie na terenie całego kraju znajdziesz pod adresem: <http://rspo.men.gov.pl>.

Orientacyjna mapa szkół prowadzących kształcenie w zawodzie stolarz w roku szkolnym 2019/2020.

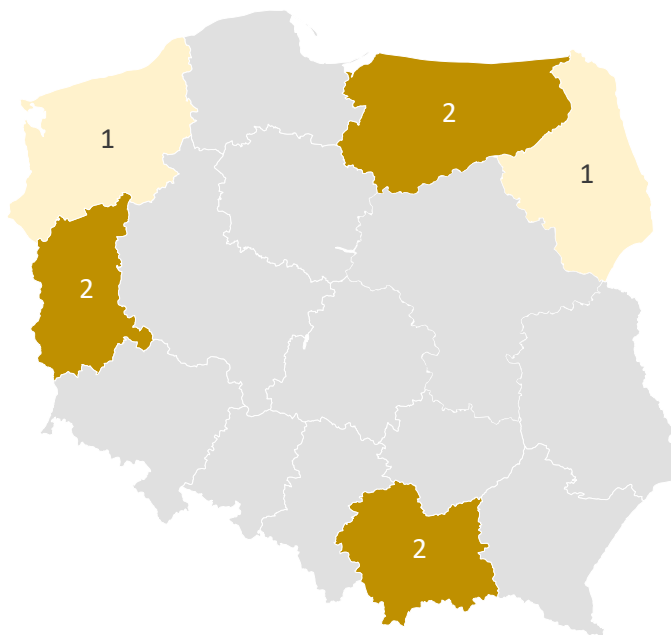

szkoła prowadząca kształcenie w zawodzie pracownik pomocniczy stolarza

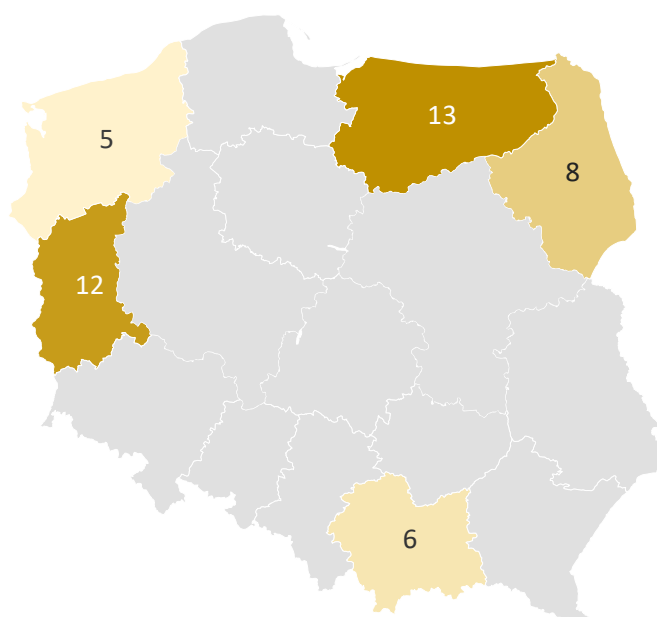
liczba szkół prowadzących kształcenie w zawodzie pracownik pomocniczy stolarza

Pracownik pomocniczy stolarza - szkoły kształcące w zawodzie

PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY

Poniżej mapa obrazująca liczbę uczniów, którzy wybrali kształcenie w zawodzie pracownik pomocniczy stolarza w roku szkolnym 2019/2020.

Pracownik pomocniczy stolarza - wybory uczniów

CZEŚĆ III – MATERIAŁY POMOCNICZE

1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH

PRZYDATNE LINKI

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (Dz.U.z 2019 r. poz.991)	http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20190000991
Centralna Komisja Egzaminacyjna – wytyczne do egzaminów zawodowych	http://cke.gov.pl/egzamin-zawodowy/
Główny Urząd Statystyczny – dane dotyczące edukacji	http://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/edukacja/edukacja/
Centrum Informatyczne Edukacji – dane statystyczne	http://cie.men.gov.pl/sio-strona-glowna/dane-statystyczne/uczniowie-dane-statystyczne/
Rejestr Szkół i Placówek Oświatowych	http://rspo.men.gov.pl
Ministerstwo Edukacji Narodowej – kształcenie zawodowe	http://gov.pl/web/edukacja/szkolnictwo-branzowe
Doradztwo edukacyjno-zawodowe Ośrodek Rozwoju Edukacji	http://doradztwo.ore.edu.pl/
Eurodoradztwo Polska w resorcie pracy	http://eurodoradztwo.praca.gov.pl/
Europejskie Ramy Akredytacji dla praktyków poradnictwa zawodowego	http://corep.it
Instytut Charakterologii	http://charakterologia.pl/
Portal Europejskich Służb Zatrudnienia (EURES)	http://eures.praca.gov.pl

Portal publicznych służb zatrudnienia	http://psz.praca.gov.pl
Portal Rynek Pracy	http://rynekpracy.org
Portal Rynku Pracy	http://hrk.pl/is
Instytut Badań Edukacyjnych	http://ibe.edu.pl

2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ

- Podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego – Pracownik pomocniczy stolarza_932918,
- Klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego),
- Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie – Pracownik pomocniczy stolarza_932918,
- Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018–2019,
- Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy publikowane corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

PRASA BRANŻOWA

- „Przemysł Drzewny. Research&Development”,
- „Wood & Design”,
- „Kurier Drzewny”, miesięcznik.

IMPREZY BRANŻOWE

- MEBLE POLSKA na terenie Międzynarodowych Targach Poznańskich,
- Międzynarodowe Targi Meblowe w Ostródzie,
- Targi DREMA na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich,
- Targi Maszyn i Narzędzi Do Obróbki Drewna DremaSilesia, Expo Silesia w Sosnowcu,
- Międzynarodowe Targi Maszyn i Narzędzi Dla Przemysłu Drzewnego i Meblarskiego, Międzynarodowe Targi Poznańskie.

Obudowa Multimedialna Doradztwa Zawodowego

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

